

Síl úr Funningsfirði við flogfari til Spania

At flyta aldan fisk við flogfari verður helst framtíðin heldur alari

Flutningur við flogfari verður møgulega framtíðin hjá einum parti av okkara fiskuflutningi. Við flogfarinum mikudagin fóru 300 kilo av aldam silum úr Funningsfirði til Spania. Silini eru krudv og isað og eru í Madrid hosdagin á middegi. Tvs. at tey bert eru eitt sanddøgur gomul, tá tey eru frammi hjá keyparanum í Spania.

John Andreassen, fiskalari í Funningsfirði heldur, at hetta verður

helst framtíðin hjá einum stórum parti av útflutningum av alifiski.

Hann visir í hesum sambandi á, at norðmenn útflýta tóla mesta til USA við flogfari, og teir meta, at stór framtíð liggur í hesum flutningsháttinum. Hetta gevur eisini betri pris.

P/f Joki hevur gjørt eina avtalu við spanskan keypara um sølu av slikum. Higar til eru silini flutt við

skipi úr Føroyum.

John sigur, at áhugin fyri føroyskum alifiski er sera stórur í útlandinum. Vit fáa eisini munandi betri pris enn t.d. norðmenn. Meðan teir fáa 26.25 fyri kilo fyri síni sil liggur prisurin til føroyskar alarar uppi á 31 til 34 kr. Hetta kemst fyrst og fremst av tí framúr goðu goðskuni.

John sigur, at teir leggja stóran dent á ikki at ovfita silini og at hag-

reiða tey rætt, soleiðis at tey eru í floks vora, tá teykoma á marknaðin.

— Tað eydnast betur og betur fyri okkum alarar út á altjóða marknaðinum. Nú er bert at vóna, at fleiri alarar í Føroyum sleppa í gongd, soleiðis at vit kunnu nýta tann stóðugt okta eftirspurningin, endar John Andreassen.

jan

brúkarateigurin

Ódámligt at almennir stovnar lata seg brúka sum reklama

Tað var einaferð eitt føroyskt reklamublað, ið gjørdi nógv burtur úr at greiða frá, hvussu væl føroyski brúkarin var fyri, tá tað snúði seg um at keypa. Har stóð m.a., at í Føroyum hevði brúkarin sín fíra vilja til at velja og vraka í millum goð og vánalig tilbø. Vit vistu ta á, at heilt so einfalt var tað ikki, tí reklaman var mangan soleiðis orðað, at brúkarin, uttan at hann var greiddur yvir tað, læt seg leiða av henni.

Hetta fall ikki í goða jørd hjá okkum, tí vit vilja ikki vera við, at reklaman styrkir okkum meira enn gott er. Tað ræður um hja solumanninum at finna tey rættu orðini, sum t.d. gott — bilgitt — botnpris — botntilbø — avmarkað nógð — og ikki at gloyma almennu stovnar viðmæla. Brúkarin kann rættta orðing veit hann at tann forvitni byggur inn á goðið og so er spælið vunnið. Vit eiga ikki at gloyma, at tann ið dugir rættta reklamuteknikkini er ikki sorið salartroðsliga lærdur. Tann fíra kappingin er hørð, tað vita vit, og tað ið kappast verður um er brúkarin. Eitt krav má tó vera og tað er, at reklaman ikki er villileiðandi ella rong.

Lógin um priseftirlitið kann verja brúkarin, men fyri okkum sæt tað út, sum at teir, ið umsita lógina eru ov goðir av sær og gera ikki nóg strangliga vart við seg, tá lógin verður brotin.

Grein 13 í lógin sigur, at tað er ikki loyvt at geva mangulfullar villileiðandi ella rangar upplýsingar, ið eru eignaðar at ávirka eftirspurningin.

Fyri stuttum var ósing í, tí danska bankin JYSKE BANK lýsti í bløðunum fyri at fáa føroyingar at seta pening í teirra banka og skuldu teir fáa 12% í rentu. Sannleikin var tann, at um Prisráðið tá var nóg virkið, so stóðgáði tað alt fyri eitt hesi lýsing, tí hon var grovt brot á grein 13. Lýsingin var, sum øllum kunnugt, bæði villileiðandi og mangulfull.

Setir brúkarin seg kritiskt at lesa lýsingarnar frá m.a. størstu handelsfyrirtekni í landinum, so vurnast hann skjótt, at grein 13 í heilum verður skúgvad til viks. Eisini her átti Prisráðið at verið meira virkið.

Lýsingarnar um MICHELIN dekkini eru tekin um, at vit eru á vegin inn í eina reklamutið, sum aðrir eru við at koma sær burtur, m.a. við at banna slikum lýsingar-

formi. Tað er ódámligt at vita sær, at almennir stovnar lata seg brúka sum reklama. Ikki mini ódámligt er tað, tá vit fáa at vita, at kanningar visa at onnur dekk eru eins góð, og at hesi nógv uppreklameradu dekkini undir ongum umstøðum kunnu síðustillast við pikadekk, tá talan er um tryggjleika. Brúkarafelagið hevur havt høvi til at sæð úrslit av útlendskum dekkkanningum í hálku. Tað mest ódámliga við hesi reklamu er tó, at tann koyrandi fær at vita at hann er til størri ampa, tá ið hann koyrir við pikadekkum enn tá ið hann koyrir við Michelin dekkum. So hann keppir sjálvandi tey seinast nevndu. Hvat hendur au, tá ið hann fer ut at koyra í náliku og kanska ger skaða — hvør betir fyri tí — gera almennu stovnarar tað, teir ið hava reklamerad so dugliga. Hetta er eitt avvarisugt mál, tí her er ikki talan um pris-munnin á rosinum ella kafti, men her kann talan vera um liv og deyða.

Tá lógin um priseftirlitið á sinni varð lögð fyri tingið til góðkenningar var ein grein í lógin, ið bannar tilvildarlíggum premium av ymskum slag sum sölufremjandi tiltøk. Henda grein varð strikað í lógin. Brúkarafelagið hevur verið sær til lógar-nevndina og biðið um at fáa hesa grein við aftur í lógina, men til fánýtis. Hetta við tilvildarlíggum premium hoyrir ikki til í vanligum handilsskapi. Hver fær gagn av hesum — jú handilsmaðurin og tann heppi, t.e. hann ið hevur peningargrønu til at vera við í kappingini, meðan hin einki fáa, men istaðin nógðast at gjalda meira fyri vøruna enn annars neyðugt. Tí tað kostar at geva pening burtur.

Brúkarin skal brúkast. Tí betur gavst útvarpið við reklamulýsingunum, aðrenn teir rættuliga komu í gongd. Brúkarafelagið vendi sær alt fyri eitt til útvarpsnevndina eink til landsstyrið og bað teir seta bann fyri reklamu í útvarpi og evt. komandi almennum sjónvarpi. Tibetur eru reglurnar fyri útvarps-sendingum eftir tí vit hava frætt soleiðis orðaðar, at tað letur seg ikki gera uttan viðari at koyra reklamu í útvarpið.

Sum lýst aðrastaðni verður aðalfundur felagsins hildin 28. oktober á Landsbókarsavninum. Eftanin er aftan á aðalfundin at fáa tjak í lag um bruk av reklamu í dag.

Óvanliga stórir áhugi fyri skeiði innan fiskaaling:

Meira enn 50 á skúlabonk við Áir — læra um fiskaaling

Tiltakið at halda skeið innan fiskaaling, sum Menningargrunnurin fyrireikar í hesum døgum, hevur fingið óvanliga stóra undirtøku.

Eftlanin var at hava í mesta lagi 30 luttakarar, men tað verða helst meira enn 50 luttakarar á skeiðinum, sum byrjar mánadagin komandi. Skeiðið varir í eina viku og verður hildið á skúlanum hjá ÁLV við Áir.

Martin Djurhuus, skrivari í Menningargrunninum upplýsir, at áhugin er ógvuliga stórur fyri hesum skeiðinum. Teir vøstu í bløðunum nakað berfyri, og síðani tá hava umleið 100 fólki vent sær til Menningargrunnin at

fáa upplýsingar og at teirna seg til skeiðið.

— Tianverri kunnu vit ikki taka øll við hesaferð, sigur Martin Djurhuus, sum tó vónar, at tað ber til at halda líkandi skeið aftur til vårs.

Tað verða umleið 15 fólki, sum skulu halda fírylestrar á skeiðinum. Umframt føroyingar eru triggir norðmenn. Arne Kittelsen, B. Gjerde og Hans Thorsvig, fírylestrarir fævna rættuliga víða innan alt, sum hevur við aing av silum og laks at gera.

Fjølbroytt

Evnini og fírylestrarhaldararnir eru:

Inneleiðing, Niklas Foldbo.

Lógar og onnur tiltøk í samband við fiskaaling. Tílrættalegg-

ing av alingini sum heild, Martin Djurhuus.

Fílmfyrivísan — alisbrúk.

Havnsins bøndur, Jørgen Olsen.

Anatomi og fysiologi (laks og sil), Fiskirannsóknarstovan.

Ivæt tilfar skal nýtast til alisbrúkið, Guttorm Djurhuus.

Votaskifti og impregnering, Guttorm Djurhuus.

Alisbrúk í byrging s. sum grótkast, Just í Tuni.

Ivar skal eitt alisbrúk liggja (Saltvatn), B. Gjerde.

Ivar skal eitt alisbrúk liggja (Feskvatn), Arne Kittelsen.

Niklas Foldbo, formaður í Menningargrunninum hevur her sett seg í ein av nýggju stólunum hjá møblavirkinum BW-møblar í Havn. Nú skal formaðurin í Menningargrunninum seta skeið í fiskaaling við Áir

Livssýkiutin hjá sila og laksafiski. Arne Kittelsen.

Hvønn fisk skal ein alari hav, nerundir dygd av smolt og stammfiski, Arne Kittelsen.

At ala fisk og arb. við hesum, B. Gjerde.

Føðring og fødur, B. Gjerde.

Fødurvarurin og hvussu hesin verður roknaður, sortering og viging v. m. Guttorm Djurhuus.

Føroysk Fødurframleiðsla, Andreas A. Lava.

Sjúkur, sjúkeraðkjenni og hvussu hesar sjúkur kunnu lekjast, D. J. Bærentsen.

Dalking í alisbrúkinum og frá alisbrúkinum, Hans Thorsvig.

Smoltframleiðsla, Arne Kittelsen.

Hvussu eigur ein at slakta fiskin, herundir bløðging, ising og frýsting, John Andreassen.

Vitjan á alisbrúkinum hjá P/F JOKI, Elduvik og alisbrúkin hjá Fiskaaling.

Reinleiki í einum alisbrúki, herundir reinleiki undir slátri, Fiskaaling.

Rakstur av einum alisbrúki, T. Dahl.

Fígjan av iløgum og rakstri, Martin Djurhuus.

Søla og marknaður, Johan Mortensen.

Tryggingarviðurskifti, Jákup Dahl.

Søga alingina í Føroyum og framtíðarvænir tess, Knút Nolsøe.

Møguleiki er at búgva á skúlanum við Áir, meðan skeiðið fer fram. Høvi verður so at vitja á ali-

støðunum í Funningsfirði og alistøðunum hjá Fiskaaling.

jan